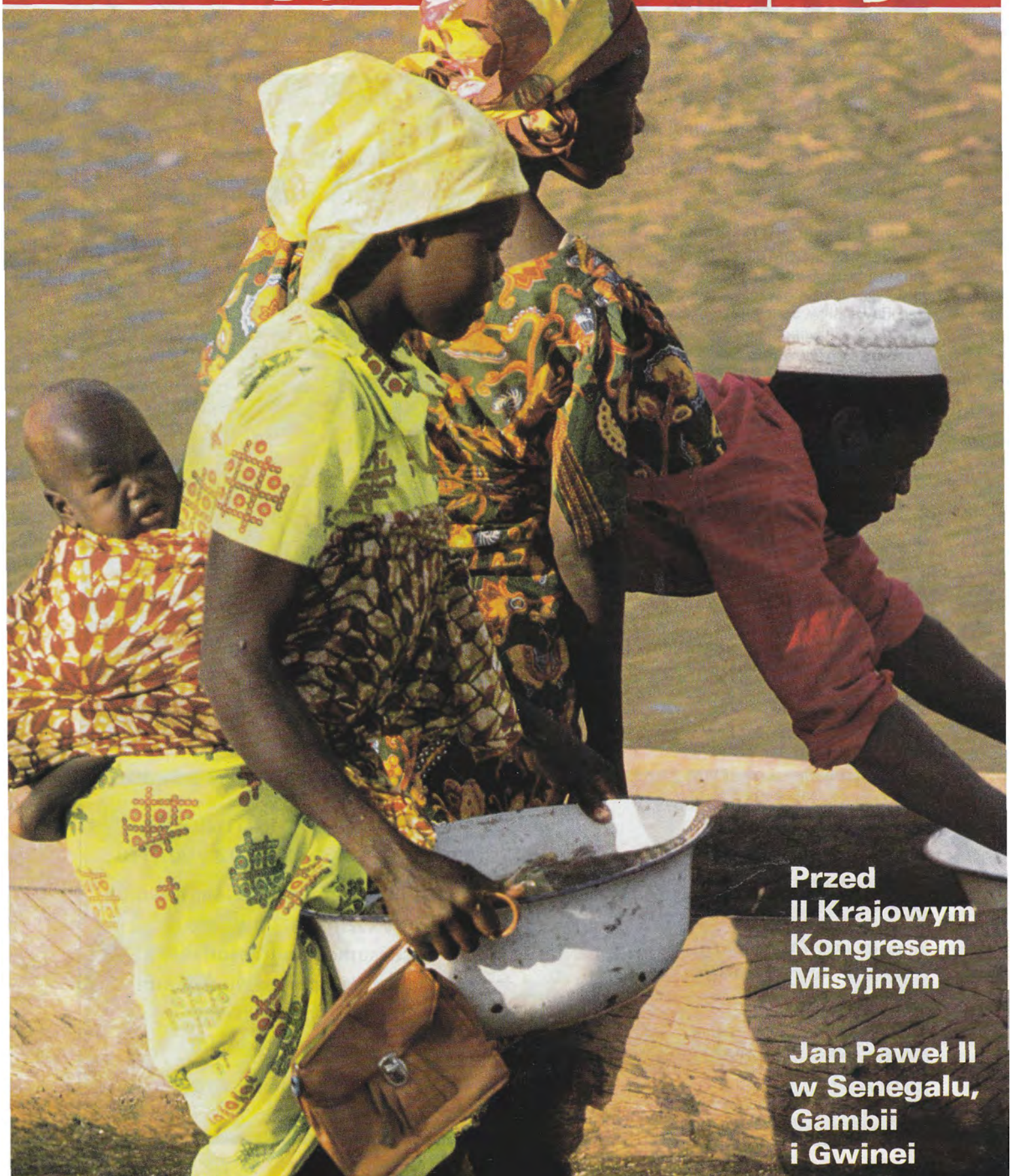

LIPIEC-WRZESIEŃ NR 3 ROK 10/1992

ISSN 0209-1348

misyjne drogi

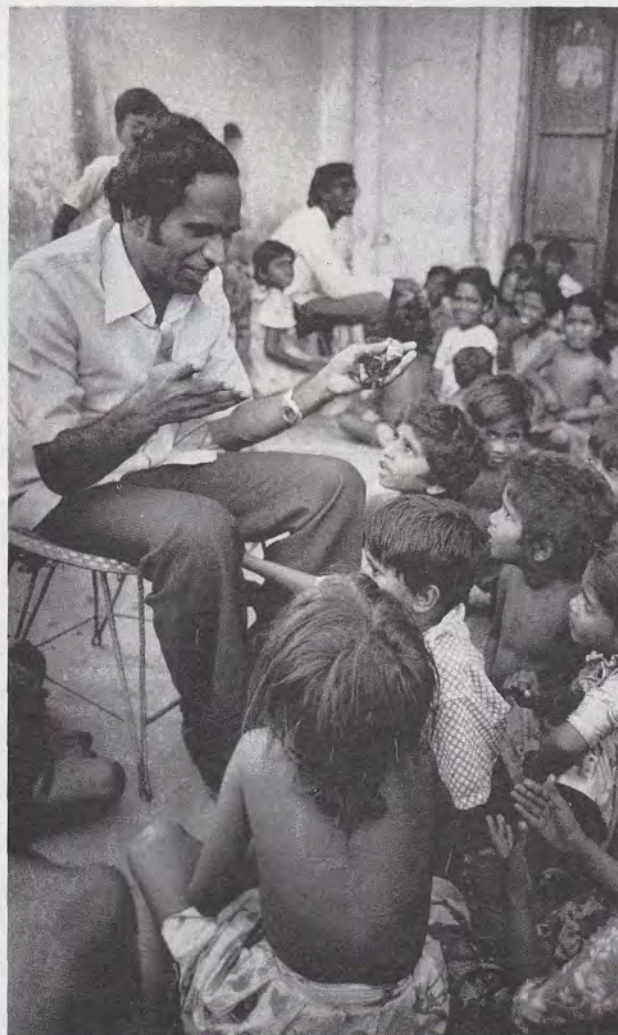

**Przed
II Krajowym
Kongresem
Misyjnym**

**Jan Paweł II
w Senegalu,
Gambii
i Gwinei**

Nr 3/39 lipiec — wrzesień Rok 10/1992

Ks. Jan Górski	
U progu nowej epoki misyjnej	4
S. Stella Kuś Służebnica NMP	
Od grobu św. Wojciecha wyruszyli nowi misjonarze	5
Stanisław Zasada	
Senegal — okno Afryki. Kościół w Senegalu	10
O. Alfons Kupka OMI	
Wierzący w Boga spotykają się po bratersku	
Jan Paweł II w Senegalu	14
O. Stanisław Rejmoniak OMI	
Zbrodnia niewolnictwa — Papież błaga o przebaczenie. Jan Paweł II na wyspie Gorée	18
O. Roman Tomanek OMI	
Niewielki kraj — silny wiarą. Kościół w Gambii	20
Andrzej Kurowski	
Papież w najmniejszym państwie Afryki Gambia	22
O. Roman Tomanek OMI	
Umocniony przez prześladowania. Kościół w Gwinei	24
Stanisław Świętokrzyski	
Pojednanie — najważniejszym zadaniem Kościoła. Jan Paweł II w Gwinei	27
O. Jarosław Różański OMI	
Poznać ludzi, którym zwiastujemy Ewangelię. Rozmowa z o. Jean-Claude Zeltnerem OMI	30
Listy misjonarzy	34
Marek Adamczuk OMI	
Wschód potrzebuje kapłanów. Rozmowa z alumnami WSD w Obrze	43
S. Małgorzata Sielużycka FMM	
Szpital nad wielką rzeką	46
O. Alfons Kupka OMI	
Kierunek: Yokadouma	48
Wiadomości misyjne	51
O. Roger Builard OMI	
Sport	56
O. Jerzy Wizner OMI	
Inne oblicze Madagaskaru	58
Papieskie Intencje Misyjne	60

**Wiara umacnia się,
gdy jest przekazywana.**

**Misje bowiem odnawiają Kościół,
wzmacniają wiarę
i tożsamość chrześcijańską,
dają życiu chrześcijańskiemu
nowy entuzjazm
i nowe uzasadnienie.**

Redemptoris missio 2

Okładka I

Patrząc na perspektywy Kościoła — Jan Paweł II wiąże wielkie nadzieje z kontynentem afrykańskim.

Foto: H. Zumbunn OMI.

Okładka IV

W czasie katechezy w Tiruchirappalli (Indie).

Foto: Klijn/present

Wiara umacnia się gdy jest przekazywana

Przed II Krajowym Kongresem Misyjnym

W dniach 16–18 października 1992 r. w Częstochowie odbędzie się II Krajowy Kongres Misyjny pod hasłem: „Wiara umacnia się, gdy jest przekazywana” (RMi 3). Głównym jego celem jest ożywienie działalności misyjnej w Polsce, pogłębienie odpowiedzialności polskich katolików za przekazywanie wiary oraz zacieśnienie współpracy misyjnej wszystkich środowisk kościelnych w kraju. Kongres wiąże się ściśle z trwającym II Polskim Synodem Plenarnym.

25 kwietnia br. w Poznaniu, w gmachu Papieskiego Wydziału Teologicznego odbyła się sesja przygotowawcza tego Kongresu. To właśnie w Poznaniu w 1938 r. odbył się I Krajowy Kongres Misyjny. Przez lata komunizmu nastąpiła długa przerwa w działalności misyjnej w Polsce. Trzeba ją na nowo ożywić wśród szerokich kręgów naszych wiernych.

W sesji poznańskiej uczestniczyło blisko 300 animatorów misyjnych duchownych i świeckich z całego kraju. Obradom przewodniczył ks. bp Andrzej Suski, Krajowy Dyrektor Papieskich Dzieł Misyjnych. Uczestnicy wysłuchali sprawozdania z dotychczasowych prac grupy synodalnej zajmującej się sprawami misji i emigracji, przedstawionego przez jej przewodniczą-

cego, ks. Antoniego Kmiecika. Omawiał on założenia dokumentu synodalnego: „Dzieło misyjne Kościoła w Polsce”.

Ks. Jan Górski przedstawił w swoim referacie podstawy działalności misyjnej w świetle encykliki „Redemptoris missio” (jego główne myśli przedstawia artykuł na str. 4). Na uwagę zasługuje nowy, pełen świeżości ton tej encykliki, ukazujący Kościołowi nowe perspektywy. Ostatni referat ks. Eugeniusza Śliwki SVD był przede wszystkim próbą ukazania, jak w praktyce mogłaby wyglądać organizacja działalności misyjnej w Polsce.

Po przerwie uczestnicy sesji pracowali w grupach dyskusyjnych. Rozmowy były bardzo ożywione, co niewątpliwie oznacza dobrą zapowiedź przygotowywanego Kongresu. Tekst roboczy „Dzieło misyjne Kościoła w Polsce” powinien stać się przedmiotem szerokiej dyskusji we wszystkich kołach misyjnych w kraju — bo do udziału w Kongresie są zaproszeni wszyscy, których obchodzą sprawy misji. Prosimy również chorych, aby swoją modlitwą i ofiarą cierpienia upraszali błogosławieństwo Boże dla uczestniczących. Szczęść nam Boże!

Uczestnicy sesji przygotowawczej II Krajowego Kongresu Misyjnego w Poznaniu 25 IV 1992 r. Foto: Jarosław Wicher.

U progu nowej epoki misyjnej

W 25 lat po zakończeniu Soboru Watykańskiego II, 15 lat po wydaniu *Evangeliæ Nuntiandi* Kościół otrzymał nowy dokument misyjny: *Redemptoris Missio*. Kiedy w świecie wstrząsanym przemianami i ruchami społecznymi Jan Paweł II ogłosił nową encyklikę, pojawiło się pytanie: co nowego można jeszcze powiedzieć na temat misji? Co nowego na temat misji ma do powiedzenia Papież? Pytania te pojawiły się w związku z pewnym ogólnym kryzysem w świecie, przede wszystkim z wojnami, kataklizmami, problemami ekologicznymi. Pytanie pojawia się głównie w Europie: po co jeszcze misje? (RMi 4) Czy misje są konieczne?

Już 2 000 lat trwa ewangelizacja misyjna, już tylu misjonarzy głosiło Radosną Nowinę. Co jeszcze można zrobić? Podobne opinie pojawiały się już u początków Kościoła, w starożytności, kiedy Ewangelia dotarła już do wielu ludów. Opinię taką wyrażali Ojcowie Kościoła. A jednak Jan Paweł II stanowczo wezwał jeszcze raz do podjęcia na nowo dzieła misyjnego. Entuzjazm Papieża jest wyzwaniem dla całego Kościoła.

Jedna misja w trzech różnych sytuacjach

W *Redemptoris missio* Papież używa sformułowania misja. Określenie to wywołało dyskusję. Pierwsze opinie i komentarze wyrażały przekonanie, jakoby odtąd w Kościele miała być mowa tylko o misji. Takie potraktowanie problemu może sprowadzić wszystkie działania Kościoła do misyjnych. Może stać się równocześnie osłabiające dla całej teologicznej treści, jaką kryło w sobie pojęcie „misje”, a tym samym uspokoić sumienia. Komenta-

rze przyznawały wprawdzie ważność tego pojęcia — ale według nich zbyt często wszystko co dzieje się w Kościele uznawano za misyjne.

Dekret misyjny wyraźnie rozróżnia pojęcia: „misja” i „misje”. Termin „misja” zastosowany jest w odniesieniu do zbawczego posłanni-

ctwa Kościoła (DM 5). W sposób dokładny została określona działalność misyjna Kościoła, nazywana inaczej „misjami” (RMi 33).

Sytuacja pierwsza to „działalność misyjna Kościoła” lub „misja *ad gentes*” (RMi 33), a więc działalność misyjna w sensie ścisłym,

W Afryce powstaje wiele nowych, młodych wspólnot Kościoła. Msza św. w Balai (Ghana). Foto: Klijn/present.

Chcesz przeczytać więcej?

Zamów prenumeratę, aby otrzymać dostęp do pełnej zawartości czytelnicy.